

Sedmá středa

Cíl: Seznámit se s postavou pana ředitele Šedy a s „novým“ životem Cilky (běhání po doktorech).

Pomůcky: čepice pana Šedy, nejrůznější předměty ve třídě.

- 1) Ranní kruh: Připomenutí a povídání o tom, co se stalo minule.
- 2) Zpráva o novém řediteli: Děti ve Slunečnici si hrají na zahradě. Narativní pantomima, učitel zadává dětem jednotlivé činnosti. Děti slyší rádio, z něhož se ozývá: *Dětský domov Slunečnice má nového ředitele. Z výsledku konkurzní komise vyplývá, že novým ředitelem dětského domova Slunečnice se stává pan Šeda. „Pan Šeda byl zvolen hlavně pro jeho pedagogické schopnosti a dlouholetou praxi v oboru. Mimo jiné prokázal i výjimečně dobré organizační schopnosti a smysl pro disciplínu“, prohlásil včera vedoucí konkurzní komise pan Novotný.*
Mrzelo mě, že mi nefungoval diktafon poté, co jsem si to takhle naplánovala. Nakonec jsem tedy pustila dětem opravdové rádio a po chvíli ho přerušila a začala číst Zprávy z regionu: „Dětský domov Slunečnice má...“ Najednou jsem měla pocit, že děti moc dobře vědí, co slova z radia znamenají.
- 3) Pan Šeda přichází do Slunečnice, první kontakt s dětmi: Učitel v roli pana Šedy přichází v době, kdy děti sedí v jídelně a jedí štrúdl. Z ředitele jde cítit nervozita z nedodržování naplánovaného času na práci. Děti sedí u stolečků, jedí štrúdl, dojdají, přichází pan ředitel Šeda a představuje se v tomto duchu... „Dobrý den děti, jmenuji se Jindřich Šeda, můžete mi říkat Jindro, a budu váš nový ředitel. Dojídejte, vyčistěte si zuby a šup na pokoje. Já jdu mezitím pracovat, už je čas. Tak zatím...“
Nevím, jestli jsem tímto svým výstupem naznačila nového ředitele jako necitlivého člověka, ale každopádně děti ke konci začali být drzé, proto jsem jim už nedala možnost ptát se. Drzé byly podle mě proto, že nechtěly mít svoji paní učitelku v roli takového člověka. Snažila jsem se být pouze velmi precizní a odtažitější. Přemýšlela jsem nad tím, proč hned, už po zaznění hlasu z radia, ředitele nepřijaly. Rozhodně to souvisí s věkem dětí a vnímáním jejich „jistoty“.
- 4) Reakce na nového pana ředitele: Štronzo, po dotyku říct myšlenku, pocit.
Všechny reakce byly odmítavé: zlý, přísný, zničí nám zahradu, ať už se Pralinka vrátí...
- 5) Vlastnosti pana Šedy: Četba strany 26-28. Děti se dovídají ředitelovy zásady. Po kruhu se posílá jeho čepice. Kdo si ji nasadí na hlavu, řekne za Šedu, jaký je.
Jen málo dětí mělo chuť říct nějakou vlastnost v roli Šedy. Jakoby se jim protivil natolik, že s ním nechtěly mít nic společného.
- 6) První reakce pana Šedy na Cilčino jablko na hlavě: Rozpohybované živé obrazy po skupinách.
- 7) S čím není pan Šeda spokojený ve Slunečnici? Číst stranu 28-29. Děti se dozvídají výčet věcí, které panu řediteli vadí. Všichni dohromady předvádějí simultánní pantomimu k jednotlivým bodům.
Tak tento úkol byl opravdu šlápnutí vedle, nevím, jak mě mohlo napadnout dělat pantomimu k něčemu naprosto „nepohyblivému a neuchopitelnému“, jako je např.: v jídelně nebyl stanoven zasedací pořádek, nevedla se kronika apod. U těchto ředitelových „poznání, které chce změnit“ mě nejvíce mrzelo, že jsem s nimi měla dříve více pracovat, rozehrát je už v době „ideální atmosféry ve Slunečnici“, neboť řada věcí a informací byla pro děti nová.

- 8) Co jiného ještě panu Šedovi vadilo? Co si napsal pan ředitel do notýsku? Skupinová práce.
I toto cvičení bylo zbytečné, děti ani nemohly napsat více věcí než jsme si řekly, neboť jsme s nimi nepracovali. Celou atmosféru a život ve Slunečnici jsem možná až moc založila na osobnosti Pralinky a ne na konkrétních výchovných způsobech (např. že chyběla kontrola umytých rukou, že neexistovaly služby a zasedací pořádek...vím, že jsou to možná jen banality, ale pokud jsem s nimi potřebovala pracovat, měla jsem je nejdříve více rozvést).
- 9) Pan ředitel řeší první problém: Učitel v roli pana Šedy řeší problém rozbitého okna, ostatní jsou v roli dětí.
V danou chvíli jsem se necítila být v roli pana Šedy a bála jsem se, že to bude zbytečné, že děti na něj budou zlé, nebudou ho brát, zkrátka jsem měla momentální pocit, že jsem mohla spoustu věcí udělat jinak.
- 10) Jak se pan Šeda zachová v jednotlivých problémových situacích? Vymyslet problémovou situaci s pomocí učitele. Skupinová práce, ztvárnit pomocí živých obrazů (problém a jeho řešení).
I u tohoto bodu jsem měla podobný problém. Obávala jsem se, že děti postaví pana Šedu do role agresivního ředitele a jeho necitlivost vztáhnou ke vztahu k dětem, to jsem nechtěla. Proto jsem úkol nakonec také nezařadila.
- 11) Rozhovor Cilky a pana Šedy: Číst 29-30. Simultánní rozhovory Cilky a ředitele. Přehrát situace ve dvojicích, simultánně.
- 12) Myšlenky Cilky poté, co odešla od ředitele: Děti sedí v kruhu a mluví za Cilku.
U tohoto cvičení jsem si ověřila, že jsem se možná obávala zbytečně. Děti v roli Cilky prozradily spoustu věcí z rozhovoru, jako je např.: Co má znamenat ten vir? To asi budu muset jít k doktorovi? Proč to Pralince nevadilo?...Nepřidávaly si věty a pocity, které by ubližovaly Šedovi.
- 13) Cilka u doktora: Číst stranu 30-32. V prostoru jsou umístěny dvě židle. Na jedné sedí Cilka, na druhé pan doktor. Obě postavy se vždy vymění a pokusí se navázat na předešlé.
U tohoto cvičení děti vydržely dlouho, každý chtěl být i v roli Cilky i v roli doktora. Jednotlivým doktorům nepřipadalo divné, že Cilce roste jablko na hlavě...
- 14) Cilka navštěvuje nejrůznější doktory: Číst stranu 32-33. Jak vypadá teď život Cilky? Ve skupinách zvukově.
- 15) Lékařská zpráva z laboratoře: Co obsahovala? Napsat ve skupinkách.
Většina lékařských zpráv byla pozitivní, jen jedna zpráva ne. Nestihli jsme si to už všechno ani společně přečíst...
- 16) Závěrečná reflexe.